

Бољи политичари?

Пише: Душко Ковачевић
субота, 15 мај 2010 16:08

(Вијести, 28.4.2010)

Умјесто подгријавања подјела и искључивости, пријетећих говора, подизања обрва, апологетике криминала - неко нам је демонстрирао културу дијалога, разумијевање другачијег, солидарност, саосјећајност а потом је и напрасно склоњен са те позиције. Некоме је сметао. Да ли претпостављамо коме и зашто? Која је то држава и какав је то систем ком не одговарају некомпромитовани и поштени људи?

Неко вече, гостујући на „јавном сервису“, у својој реторици увијек умјерен и несклон драматичном сензационализму, предсједник СНП-а Срђан Милић, са посебним нагласком афирмативно се осврнуо на доба у које је на челу Владе био господин Жељко Штурановић. Г. Милић није крио ни своје задовољство предусретљивошћу и разумијевањем на које наилази код предсједника Вујановића.

Уз примјетну нелагоду и затеченост уважене водитељке и заслужне директорице поменутог сервиса, господин Милић је подсјетио на стабилнији и растеређенији социјално-економски амбијент који је постојао у вријеме Штурановићевог „кабинета“, компаративно алудирајући на катастрофалан учинак садашње Владе и њеног „компрадора“.

Дакле, у овом новом таласу криминализације друштва и неке конфузне, пријетеће атмосфере, која се у маниру аутистичних деведесетих поново надвила над Црном Гором, у почетку спонтано и стидљиво, а сваким новим даном све отвореније, као спасоносна алтернатива намеће се један хуманији и благороднији дио режима, препознатљив по помирителском изразу, тону, првенствено, тандем Вујановић-Штурановић, и наравно, увјек свјежи г. Маровић. Мало ли је???

Стиче се утисак да је кратак мандат ех-премијера Штурановића психотерапеутски дјеловао на црногорску ендемску психозу-обожавања (апотеоза) тоталитарног вође-гуруа. Показало се да тај вођа-гуру не само да није незамјењив, већ да је деструктиван и превазиђен. Видјело се да други могу много боље, хармоничније, прогресивније, рационалније...а што је најважније, све у правцу нормализације и

превазилажења наших међусобних сукоба (вјерских, етничких, политичких...). Умјесто подгријавања подјела и искључивости, пријетећих говора, подизања обрва, апологетике криминала-неко нам је демонстрирао културу дијалога, разумијевање другачијег, солидарност, саосјећајност а потом је и напрасно склоњен са те позиције. Некоме је сметао. Да ли претпостављамо коме и зашто? Која је то држава и какав је то систем ком не одговарају некомпромитовани и поштени људи?

Све ово говори да се можда нешто и дешава у монолитном и униформном ДПС-у. Неке разлике у приступу, стилу, моралу, односу према криминалу, као да постоје. Назиру се неки људи у ДПС-у који су свјесни свог честитог породичног поријекла, који довољно цијене своју аутономност и етичку утемељеност, своје образовање и идеале, и не желе бити адвокати разних нарко кланова. Шапуће се, и то наглас, да је многима дозлогрдило. Није баш свакоме „Прва банка“ професионални и животни мото.

Добро обавијештени аналитичари блиски режиму, већ мјесецима указује на постојање здравог и болесног ткива у најјачој партији. У медијима, електронским, интернет, штампаним, које финансирају и уређују специјалци (један буцкасти, увезени, посебно је активан ових дана) који припадају Ђукановићевом финансијско-шпекулативном лобију, а који су преузели улогу преторијанске гарде мафиократског режима и у том циљу и сатанизују опозицију на сваки могући и немогући начин, све више простора заузимају хистерични насртаји на сваки племенитији импулс који долази из врха власти. Наравно да мислим на хајку која се данима води против предсједника Вујановића.

Међутим, геополитички смјер, или план „великих“, у одређеном историјском периоду, дететерминишу политички концепт и промовишу тип лидера који могу одговорити актуелном тренутку у региону. Дух деведесетих и распад Југославије, захтијевали су искључиве, ратоборне, бескрупулозне и међусобно супротстављене политичаре, ђукановићевског сензибилитета.

Лежерни, културни и цивилизовани предсједници попут Бориса Тадић и Ива Јосиповића, вјесници су једног новог, интегралистичког и антикриминалног доба. Рекао бих да и ми имамо наше Тадиће и Јосиповиће и ту треба тражити будуће савезе?

Постоји и могућност коју не треба ни случајно занемарити, мање оптимистична, суморна, али исто тако могућа и донекле утемељена. Могућност да су разлике унутар ДПС-а о којима говоримо, само симулација која вјешто и манипулативно треба да покрије што

Бољи политичари?

Пише: Душко Ковачевић
субота, 15 мај 2010 16:08

шири дио гласачког тијела, да би били пријемчивији различитим друштвеним групама. Желим да вјерујем да сам овдје дубоко у криву и искрено се надам се да ће ме вријеме које долази демантовати.

Како год, очито је да су неки процеси већ кренули. Они су незаустављиви и извјесно је да у наредном периоду можемо очекивати све већу дистинкцију "добрих" или истине ради, бољих политичара, од политичара које је прегазило и демантовало вријеме, а има их, гомила.